

Arrest

nr. 301 163 van 6 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 14 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en zijn advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 24 juli 2022, dient op 25 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 12 januari 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 23 mei 2023.

1.3. Op 13 juni 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 19 juni 2023 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij, H.M.U., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 14 jaar oud te zijn, etnisch Tadzjiek te zijn en het soennitisch geloof te belijden. Jij bent geboren in Chamyar Kalay, een dorp gelegen in het district Behsud van de Afghaanse provincie Nangarhar, en hebt daar altijd gewoond tot aan jouw vertrek uit Afghanistan. Voor jouw vertrek uit Afghanistan was je student. Je verliet Afghanistan met jouw ouders, drie broers en twee zussen maar bij de grens van Iran en Turkije raakten jullie gescheiden en jouw familieleden werden teruggestuurd naar Afghanistan waar ze op heden verblijven.

Na de machtsovername van Afghanistan door de taliban werden jij en jouw moeder, dichtbij jullie dorp, door de taliban tegengehouden. Jouw moeder heeft voor verschillende non-profitorganisaties gewerkt die zich inzetten voor onderwijs van meisjes en vrouwen. Twee leden van de taliban spraken jouw moeder aan en ze zeiden dat ze niet langer moest werken en thuis diende te blijven. Daarna sloegen de taliban jou in het gezicht. Jouw moeder ging akkoord met de taliban en jullie gingen verder naar huis. Thuis vertelde jouw moeder tegen jouw vader wat gebeurd was en jouw vader besloot dat hij en jouw gezin moesten vertrekken vandaar. Twee of drie dagen later verlieten jullie Afghanistan. Terwijl jullie in het buitenland waren zijn de taliban langsgesproken bij jou thuis. Ze vroegen aan jouw paternale oom waar jullie waren en hij zei tegen de taliban dat jullie buiten het huis waren. Nadat jouw ouders, broers en zussen teruggestuurd waren naar Afghanistan zijn de taliban een tweede keer langsgesproken. Jouw vader sprak toen met de taliban en zei dat zijn vrouw, jouw moeder, niet thuis was. Daarna is jouw moeder naar het huis van haar ouders verhuisd waar ze sindsdien ondergedoken leeft.

Jij verliet Afghanistan één week na de machtsovername van Afghanistan door de taliban. Je reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Frankrijk naar België. Op 25 juli 2022 diende je een verzoek om internationale bescherming (VIB) in.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees je moeilijkheden te ondervinden omdat ze jou vragen zouden stellen over jouw verblijfsplaats, er geen scholen zijn en jouw moeder niet in haar eigen huis kan wonen.

Ter ondersteuning van jouw verzoek legde je volgende documenten neer (allemaal fotokopieën): De taskara (=Afghaans identiteitsbewijs) van jouw moeder, documenten gerelateerd aan de studies en het werk van jouw moeder, documenten betreffende de medische toestand van jouw vader, foto's van jou en jouw familie in Afghanistan en een brief geschreven door jouw OKAN-leerkrachten.

Op 23 januari maakte jouw advocaat een mail over met voorgenoemde documenten en met de vraag om jou te erkennen als vluchteling zonder persoonlijk onderhoud.

Op 2 juni 2023 maakte jouw advocaat jouw opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat je vreest moeilijkheden te ondervinden in Afghanistan omwille van het werk dat jouw moeder er deed voor de machtsovername door de taliban. Er dient echter te worden vastgesteld dat jouw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevend ongelooftwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door jou naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Wat het profiel van jouw moeder betreft, zijnde dat ze voor verschillende non-profit organisaties gewerkt heeft die inzetten op onderwijs voor onder meer meisjes en vrouwen, dient opgemerkt te worden dat dit gegeven op zich niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Echter maak je geenszins aannemelijk dat je omwille van jouw mama haar werk in het verleden op heden een vrees dient te koesteren jegens de taliban. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI

Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt echter dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin al het humanitair personeel te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan jou om specifieke redenen aan te brengen waarom jij wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren omwille van jouw moeder haar werk. Jij stelt wel dat jouw moeder op heden ondergedoken leeft in het huis van haar ouders (CGVS, p. 11, 12, 16). Echter rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van jouw moeder vervolgd worden, kan aan de vrees die je hieruit put slechts weinig geloof worden gehecht. Ook jouw verklaringen overtuigen niet.

Zo mag het vreemd heten dat je verklaart samen met jouw gezin vertrokken te zijn uit Afghanistan maar hen verloren te zijn aan de grens van Iran en Turkije waarna jij verder gereisd bent naar België en jouw ouders, broers en zussen teruggekeerd zijn naar jouw dorp (CGVS, p. 11-12). Dat jouw gezin, waaronder jouw moeder, teruggingen naar jouw dorp mag echter ten stelligste verbazen indien jullie werkelijk een vrees koesteren jegens de taliban vanwege jouw moeder haar profiel (CGVS, p. 16). Er kan immers verwacht worden dat als de vrees van jouw familie enigszins gegrond is dat ze zich niet op dezelfde plek zouden vestigen in Afghanistan maar zouden kijken voor een veiliger alternatief, in casu quod non.

Voorts doen jouw verklaringen met betrekking tot het gedrag van de taliban de wenkbrauwen fronsen. Zo is het an sich al weinig aannemelijk dat de taliban jou sloegen toen ze jou en jouw moeder tegenhielden en zeiden dat jouw moeder niet meer moest werken maar thuis diende te blijven (CGVS, p. 12). Om welke reden de taliban jou sloegen weet je niet (CGVS, p. 13). Dat de taliban zomaar een dertienjarige jongen sloegen is merkwaardig aangezien dit hun reputatie niet ten goede komt en dit terwijl ze nochtans alle steun konden gebruiken vlak na de machtsovername van Afghanistan. Los van het feit dat een dergelijke eenmalige gebeurtenis onvoldoende zwaarwichtig is om gekwalificeerd te worden als vervolging ten aanzien van jouw persoon, is het ook een blote bewering.

Dat de taliban eisten van jouw moeder dat ze haar werkzaamheden niet verder zou zetten is weliswaar niet ondenkbaar. Wat echter wel vreemd mag heten is dat de taliban, nadat jouw moeder haar werkzaamheden gestopt had, toch nog actief op zoek zouden gaan naar haar. Indien de taliban jouw moeder werkelijk wilden vervolgen dan is het volstrekt onduidelijk wat hen tegenhield toen ze jou en jouw moeder die eerste keer tegenhielden (CGVS, p. 11-12). Mochten de taliban jouw moeder werkelijk

viseren dan zou jouw moeder op dat moment niet kunnen ontkomen zijn. Dit wekt dan ook veeleer het vermoeden dat, net zoals de COI dit bevestigt (zie supra), dat jouw moeder, nu ze gestopt is met haar werkzaamheden, niet langer een doelwit is voor de taliban.

Bovendien is het weinig logisch dat de taliban tweemaal naar jouw huis gekomen zijn maar het blijkbaar nooit nodig vonden om jouw moeder bij haar eigen ouders, vijftien minuten verderop, te gaan zoeken (CGVS, p. 14, 16). Er kan immers verwacht worden dat de taliban iets meer moeite zouden doen om jouw moeder te vinden indien ze werkelijk geïnteresseerd zijn in haar.

Daarnaast is het weinig doorleefd van jou dat je stelt dat jouw mama momenteel bij haar ouders woont in een ander dorp op tien of vijftien minuten wandelen van jouw huis maar dat je hier de naam niet van kent (CGVS, p. 11). In veel gevallen kan jouw jonge leeftijd gelden als verschoningsgrond maar in dit geval is het toch wel frappant dat je niet weet hoe het dorp, gelegen naast het dorp waar jij dertien jaar gewoond hebt en waar jouw grootouders wonen, noemt. Deze vaststelling wekt dan ook het vermoeden dat jij geen klare wijn schenkt, hetgeen jouw algehele geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Verder raakt het kant noch wal dat jouw moeder zogezegd ondergedoken leeft in het huis van haar ouders maar tegelijkertijd soms wel nog eens naar jouw huis gaat en dan belt met jou (CGVS, p. 14). Dat jouw moeder dergelijk gedrag zou stellen valt niet te rijmen met de door jou geschetste situatie. Er kan immers verwacht worden dat jouw moeder ten allen tijde zou vermijden dat ze gezien kan worden door de taliban indien ze hen werkelijk vreest.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat er geen tegenindicaties zijn waaruit afgeleid kan worden dat jij wel een vrees zou moeten koesteren jegens de taliban omwille van jouw moeder haar profiel. Zo kan er vanwege al het voorgaande geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die zich voorgedaan zouden hebben (zie supra). Alsook blijkt nergens uit jouw verklaringen dat jouw overige familieleden, zijnde jouw vader, broers en zussen, op heden problemen kennen met de taliban (CGVS, p. 15). Dit is, niet in het allermindst, merkwaardig aangezien jij stelt vertrokken te zijn uit Afghanistan omwille van het werk dat jouw moeder deed (CGVS, p. 11-12). Dat jouw familieleden, die, althans volgens jouw verklaringen, samen met jou omwille van dezelfde reden gevlucht waren uit Afghanistan nu zonder persoonlijke problemen in Afghanistan kunnen leven is frappant. Deze vaststelling doet dan ook vermoeden dat de door jou beweerde vrees onbestaande is. Je toont immers niet in concreto aan waarom de taliban jou wel zouden vervolgen maar jouw gezinsleden, waaronder een oudere broer (CGVS, p. 5), niet.

Verder werden ook heel wat medische documenten betreffende de medische toestand van jouw vader neergelegd (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Deze worden neergelegd om aan te tonen dat jouw vader zijn medische toestand niet goed is waardoor hij momenteel niet kan werken (CGVS, p. 10, 16). Echter tonen deze medische documenten an sich niet aan dat de medische toestand van jouw vader dermate slecht is dat hij erdoor niet meer kan werken op heden. Bovendien dateert het meest recente document van november 2022 en het werd geschreven door een arts die werkt in Northwest General, een hospitaal gelegen in de Pakistaanse stad Peshawar (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Dit is merkwaardig aangezien je zelf verklaarde dat de weg naar Pakistan verhinderd is waardoor hij daar niet langer naartoe kan gaan (CGVS, p. 5, Administratief dossier – Groene map, stuk 6).

Tevens houdt het weinig steek dat er momenteel niemand is die jouw familie ondersteunt. Zo is er wel jouw paternale oom die in het hetzelfde huis als jouw gezin woont en leerkracht is maar hij heeft te weinig inkomsten om voor jullie familie te zorgen (CGVS, p. 10). Dat er op heden niemand is die jouw familie kan ondersteunen is weinig aannemelijk en doet weerom vermoeden dat je geen klare wijn schenkt.

Je stelt dat je bij terugkeer niet naar school zal kunnen gaan maar het is genoegzaam geweten dat dit voor Afgaanse jongens en mannen wel mogelijk is (CGVS, p12, 15).

Jouw advocaat toont niet aan dat je een nood hebt aan internationale bescherming door te stellen dat je hier in België erg leergierig bent, school belangrijk vindt en apotheker wil worden (CGVS, p. 16, 17). Jouw OKANleerkrachten bevestigen eveneens dat je een goede student bent (Administratief dossier – Groene map, stuk 5) Het CGVS betwist dit weliswaar niet maar dit zijn echter geen elementen die ervoor zouden zorgen dat je hiermee een nood aan internationale bescherming kunt aantonen of onder de aandacht van de taliban zou komen in Afghanistan.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zullen viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot dertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je nog geen twee jaar buiten Afghanistan woont en dus zeker bekend bent met de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je zeven jaar naar school geweest te zijn in

Afghanistan (CGVS, p. 7). Daarnaast heb je ook religieuze lessen gevolgd in Afghanistan en op heden praktiseer je nog steeds jouw geloof als soennitisch moslim. Zo ga je hier in België nog naar de moskee en je hebt ook deelgenomen aan de Ramadan (CGVS, p. 7, 8). Voorts ben je nog steeds omringd door Afghanen. Zo ben je onderdeel van een leefgroep die bestaat uit een tiental Afghanen en daarnaast beoefen je jouw sport samen met vrienden van uit het opvangcentrum (CGVS, p. 8). Daarenboven heb je ook geregeld contact met jouw familie in Afghanistan (CGVS, p. 6) Hierdoor kan niet worden aangenomen dat de tien maanden die je ondertussen in België bent ervoor gezorgd zouden hebben dat je dermate vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Er dient te worden vastgesteld dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De door jou neergelegde documenten werden reeds besproken en zijn bijgevolg niet bij machte om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die je via jouw advocaat aan het CGVS overmaakte op 2 juni 2023 evenmin in staat zijn om de beoordeling van jouw verzoek om te buigen (Administratief dossier – Groene map, stuk 6). Jouw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming.

De mail van jouw advocaat, die verstuurd werd naar het CGVS op 23 januari 2023 is evenmin bij machte om bovenstaande conclusie om te buigen (Administratief dossier – Groene map, stuk 7). Er persoonlijk onderhoud wel nodig geacht en zoals reeds besproken zijn de erin genoemde elementen niet van dien aard dat jij erkend zou moeten worden als vluchteling.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate

waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen

en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie

beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In

latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten, van het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 *juncto* artikel 13 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 10 lid 3, b) van de Procedurerichtlijn, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker gaat uitgebreid in op het belang van het kind. Hij stipt onder meer aan dat niet enkel de geloofwaardigheid soepeler beoordeeld moet worden, maar dat ook het belang van het kind essentieel is in de beoordeling en de nood aan bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en/of ernstige schade. Hij benadrukt dat het voorzorgsprincipe gehuldigd dient te worden dat bij twijfel bescherming dient geboden i.p.v. ontzegd te worden en dat de inschatting van het risico op een leeftijd sensitieve wijze dient te verlopen. Hij besluit dat er amper rekening gehouden werd met zijn zeer jonge leeftijd.

Verder gaat verzoeker in op de problemen die hij heeft gekend omwille van het werk van zijn moeder. Hij stipt aan dat zijn moeder gewerkt heeft als vrouw met een publieke rol als vrouwen- en kinderrechtenactiviste en als humanitair werkster en het dus duidelijk gaat om iemand die gewerkt heeft voor internationale ngo's, Westerse landen, in samenwerking met de NAVO, die normen en waarden heeft die lijnrecht ingaan tegen deze van de taliban en die deze ook uitdraagt en doorgeeft aan anderen. Hij verwijt de commissaris-generaal enkel te verwijzen naar het profiel van 'humanitair personeel' om het risico voor zijn moeder en haar gezin te onderzoeken, terwijl zijn moeder onder verschillende risicoprofielen valt. Hij verwijst hiervoor onder meer naar de EUAA *Guidance* van januari 2023 waaruit blijkt dat mensenrechtenverdedigers en activisten gepercipieerd worden als zijnde kritisch tegenover de taliban. Daarnaast valt zij ook onder het profiel risicoprofiel "onderwijzend personeel", onder "personen die voor humanitaire organisaties werken" en onder de risicogroep van vrouwen. Hij kaart aan dat vrouwen onder de taliban volledig afhankelijk gemaakt worden van mannen en zo hyperkwetsbaar zijn voor geweld en misbruik. Hij stelt dat er in het administratief dossier geen landeninformatie zit over de handelingswijze van de taliban die toelaat te stellen dat indien de taliban een persoon met een dergelijk profiel niet bij de eerst mogelijke kans aan vervolging onderwerpen dit als risico zou verdwijnen, zoals wel geponeerd wordt in de betreden beslissing. Gelet op de overvloedige landeninformatie dat verzoekers moeder als vrouwelijke lesgeefster, activiste, en ngo-medewerker vervolging riskeert is het volgens hem absoluut niet ernstig van het CGVS om dit zo onbehouden in twijfel te trekken.

Als gezinslid van een vrouwelijke activiste/onderwijspersoneel/humanitair werkster, werd aangetoond dat ook hijzelf een reëel risico loopt op vervolging. Verzoeker heeft overtuigende en waarachtige verklaringen afgelegd over het profiel van zijn moeder, haar vrees en in de mate van het mogelijke voor een 14 jarige jongen die als prille 13-jarige vertrokken is, over het risico dat zij loopt.

Waar het ongeloofwaardig wordt bevonden dat de taliban hem zouden hebben geslagen, wordt dit ook niet onderbouwd met objectieve landeninformatie. Hij verwijst naar algemene informatie die zijn verklaringen ondersteunen. En waaruit blijkt dat de taliban er niet voor terugdeinzen in de periode na de machtsovername om kinderen te mishandelen.

Hij meent dat de verwerende partij niet goed op de hoogte lijkt van wat er gebeurt met Afghanen die Afghanistan ontvluchten in Iran en in Turkije. Citerend uit rapporten stelt hij dat het duidelijk blijkt dat voor de relevante periode de ervaringen die hij beschreven heeft, beschoten worden aan de Turkse grens, verspreid geraken als gezin, en dat een deel van het gezin in Iran wordt opgepakt en gedepoteerd, zéér consistent is met de beschikbare landeninformatie en geloofwaardig is. Hij wijst erop dat zijn moeder en zijn gezin geen keuze hadden om zich te hervestigen in Afghanistan, waar er een humanitaire crisis heerst en waar het niet mogelijk is om zich te verbergen voor de taliban.

Met betrekking tot zijn vrees voor scholing, licht hij toe dat het, gelet op het werk dat zijn moeder decennialang heeft verricht in functie van waardengedreven onderwijs gericht op vrede, inclusie, gelijke rechten en ontwikkeling, heel goed mogelijk is dat zijn gezin niet wil dat de kinderen van het gezin aan het soort onderwijs dat de taliban voorstaat wordt blootgesteld. Daarnaast wordt het niet betwist dat zijn vader ernstige nierproblemen heeft waardoor hij niet kan werken. Hij legt uit dat omdat zijn vader ziek is gans het gezin wordt onderhouden door de oom, maar dat er daarvoor te weinig middelen zijn. Hij stelt met de beste wil van de wereld niet te kunnen begrijpen wat aan deze situatie ongeloofwaardig is of moeilijk te begrijpen is.

Vervolgens gaat verzoeker uitgebreid in op de samenwerkingsplicht.

Verder geeft hij een uitgebreide uiteenzetting omtrent de landeninformatie en stelt hij dat er in dit verband ernstige problemen zijn.

Voorts meent hij dat er sprake is van een algemeen gebrek aan informatie over de situatie in Afghanistan, waarbij hij preciseert dat dit blijkt uit verschillende rapporten en dat er een gebrek is aan informatie teneinde te kunnen inschatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren. Hij levert kritiek op de inschatting van en de bronnen waar de commissaris-generaal zich op beroept en gaat onder meer uitgebreid in op de kritieken van Nansen. Hij stelt dat een effectieve terugkeer als uitgangspunt dient te worden genomen en verwijt de commissaris-generaal dit wel te doen in andere dossiers m.b.t. onder meer Burundi, maar dit na te laten in zaken met betrekking tot Afghanistan. Hij bespreekt uitgebreid de gelijkenissen en de verschillen met de Sufi en Elmi casus en gaat in op het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst, waarbij hij stelt dat de landeninformatie op een dergelijk risico wijst. Hij wijst op het nieuwe standpunt van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, namelijk dat de Afghaanse ambassade te Brussel opnieuw reisdocumenten aflevert. Hij bekritiseert het feit dat hij zich dan zal moeten laten identificeren door personen die trouw zijn aan de taliban.

Verder gaat hij in op zijn persoonlijke situatie waarbij hij stelt dat hij afkomstig is uit de provincie Nangarhar, waar ISKP aanwezig is en er sprake is van een diepgewortelde salafistische ideologie. Hij vervolgt dat hij slechts 13 jaar oud was toen hij Afghanistan verliet en hij sedert juli 2022 onafgebroken in België verblijft en hij aldus vormende jaren hier doorbrengt, waardoor hij geen voeling meer heeft met taliban-Afghanistan. Daarnaast wijst hij erop dat hij lid is van een geïsoleerde en gediscrimineerde minderheid nu hij een etnisch Tadzjiek is, wat een minderheid is die systematisch gediscrimineerd en geïsoleerd wordt door de taliban. Hij stelt dat Tadzjeken door de taliban als een vijandige minderheid beschouwd worden en dat zij grond en huizen afnemen. In een meer recent rapport van januari 2023 worden de systematische discriminatie van etnische minderheden zoals Tadzjeken, en het risico op arrestatie, detentie, foltering en dood opnieuw bevestigd.

Hij gaat vervolgens uitgebreid in op het risico dat hij loopt bij het leven onder een talibanbestuur en verwijt de commissaris-generaal wederom zich niet gebaseerd te hebben op correcte en actuele landeninformatie. Hij betoogt dat de behandeling die hij riskeert, met name mishandeling, foltering, detentie bij controleposten na terugkeer omwille van het feit dat hij terugkomt uit Europa of omwille van de inhoud van zijn telefoon, eenduidig een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en foltering uitmaakt in de zin van artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet. Het risico dat hij loopt om mishandeld te worden omdat zijn kledij niet correct zou zijn, omdat zijn kapsel of baardlengte niet correct zou zijn, omdat er muziek op zijn telefoon zou staan, of omdat hij niet of onvoldoende in de moskee aanwezig zou zijn is een risico dat zich meerdere malen daags stelt na zijn terugkeer, en dit elke dag. Dat hij in Europa verbleven heeft verhoogt dit risico enkel voor onafzienbare tijd in zeer

gevoelige mate nu mensen op de hoogte zullen zijn van zijn verblijf in Europa, net als lokale taliban, en dit kan ook blijken uit zijn houding, zijn telefoonhoud, zijn kapsel, zijn accent, zijn moeilijkheden om zich aan te passen. Hij geeft vervolgens een uiteenzetting rond wat hij noemt de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij behoort tot meerdere risicoprofielen waardoor er sprake is van een vermenigvuldigingseffect.

Verzoeker gaat vervolgens uitgebreid in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, waarbij hij concludeert dat de taliban door hun handelen en nalaten wel overwegend aan de oorzaak van de humanitaire situatie liggen. Het kan volgens hem niet worden gesteld dat het opzettelijk handelen van het talibanregime niet mee aan de basis zou liggen van de huidige humanitaire crisis in Afghanistan. Hij meent dat de *Sufi en Elmi* rechtspraak van het EHRM direct van toepassing is. De huidige situatie in Afghanistan bereikt volgens hem eveneens de drempel van artikel 3 van het EVRM, doordat de overgrote meerderheid van de Afghaanse bevolking, waaronder hij en zijn gezin, in een situatie van extreme armoede is beland, waarbij zij niet meer in staat zijn om in hun elementaire levensbehoeften te voorzien zoals voedsel en hygiëne. Dat de socio-economische situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 dramatisch is, wordt niet betwist. Uit de rapporten blijkt ook dat het sociaal netwerk in Afghanistan enorm belangrijk is en een cruciale rol speelt in de weerbaarheid tegen de huidige humanitaire crisis. Hij verwijst dienaangaande opnieuw naar het onderzoek van Stahlmann waaruit blijkt dat gedeporteerden vaak uitdrukkelijk worden uitgesloten van sociale netwerken omdat zij hebben teleurgesteld in de verwachtingen van hun familie, worden gestigmatiseerd als "ongelovig" of "verwesterd" en een veiligheidsrisico vormen. Als een migrant terugkeert, wordt dit in de gemeenschap dus vaak gezien als een bewijs van criminaliteit of luiheid en wordt de terugkeerder beschouwd als een mislukking.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*, november 2022;
- Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
- Attest van de Afghaanse Ambassade;
- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;
- Briefwisseling met DVZ over gebruik Laissez-Passer;
- Rapport OKAN.

3.2. Op 12 januari 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan volgende nieuwe stukken, waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022, met vermelding van de weblink;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022, met vermelding van de weblink;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van december 2023;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023.

3.3. Op 18 januari 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende nieuwe stukken waarvan hij de weblinks vermeldt:

- UNAMA, *Treatment of detainees in Afghanistan*, september 2023;
- UN Algemene Vergadering, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan*, Richard Bennett, 11 oktober 2023;

- UNAMA, *Human rights situation in Afghanistan: July – September 2023 update*, oktober 2023;
- HJEU zaak C-151/22 van 21 september 2023;
- NANSEN, Nansen Note 3-23, *Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan*, November 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- CEDOCA, *Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;

3.4. Op 19 januari 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- foto's;
- brief voogd mr. L.G.;
- brief klastitularis mevr. N.L.;
- schoolrapporten;
- bevestiging zomerschool.

3.5. Op 22 januari 2024 maakt verzoeker een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij verwijst naar volgend nieuw stuk met vermelding van de weblinks:

- UNAMA, *Human rights situation in Afghanistan October - December 2023*, update, januari 2024, met vermelding van de weblink.

3.6. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij hij een schrijven van zijn begeleiders voegt.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke

bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota's dat hij verwesterd is. Hij voert hiertoe in essentie aan dat hij als prille dertienjarige Afghanistan verlaten heeft en dat hij als terugkeerder vreest voor vervolging door de taliban.

4.3.3.1. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het *‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’* (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het *‘Taliban General Directorate of Intelligence’* (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad

aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in *EUAA Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-oppperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in

gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals* augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, bijtreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.3.3.2. Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

4.3.3.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor.

De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende – desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige – zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

4.3.3.4. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker op 25 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hij heeft op twaalfjarige leeftijd (bijna de leeftijd bereikt van dertien jaar) Afghanistan verlaten en dit één week na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Verzoeker is 8 maanden onderweg geweest naar België en heeft drie maanden in Turkije gewerkt en verbleven bij andere Afghanen. Hij kwam uiteindelijk aan in België op 24 juli 2022 op dertienjarige leeftijd (AD CGVS, Verklaring DVZ, 10.01.2023, punt 34). Sindsdien verblijft hij onafgebroken in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen.

Momenteel is verzoeker vijftien jaar oud, is hij ongeveer twee jaar en half geleden uit Afghanistan vertrokken en verblijft hij anderhalf jaar in België.

Hoewel redelijkerwijze verondersteld kan worden dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op bijna dertienjarige leeftijd reeds kennis had van de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een

aanzienlijk en belangrijk deel van zijn puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht. Hierdoor kan hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'Westerse' gedragingen en kenmerken eigen gemaakt hebben. De heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, weerspiegelen niet meer volledig de Afgaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoeker is opgegroeid maar door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het gehele Afgaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud legde verzoeker reeds een getuigenis voor van zijn leerkrachten van 22 mei 2023, waarin hij wordt omschreven als iemand die altijd aanwezig is en op tijd komt, actief meedoet in de les en gemotiveerd is om Nederlands te leren. Zij voegen toe dat hij al wat Nederlands had geleerd bij Profo waardoor hij de lessen vlot kan volgen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5). Verzoeker lichtte tijdens het persoonlijk onderhoud toe dat hij op dat moment anderhalve maand naar de OKAN school gaat, hij daarvoor twee dagen per week studeerde bij Profo, hij naar de fitness gaat met vrienden uit het opvangcentrum, hij het leuk vindt om cricket te spelen en graag volleybal speelt. (NPO, p. 8) Hij maakt gewag van een ruime talenkennis, zijnde Pashtou, Dari, Turks en van een beetje Nederlands, Hindi en Engels (NPO, p. 9). Op het einde van het persoonlijk onderhoud, nadat verzoekers raadsman erop wees dat het opmerkelijk is dat verzoeker Engels kan, verklaarde verzoeker dat hij dit leerde van zijn moeder en hij een drietal keer met haar meeding naar haar werkplek (NPO, p. 16). Ermee door de *protection officer* geconfronteerd dat zijn leerkrachten hier in België tevreden zijn over hem, stelde verzoeker dat hij zijn best doet. Op de vraag wat hij graag wilt worden in de toekomst, gaf verzoeker aan dat hij graag assistent wilt worden en apotheker om andere mensen te helpen. Hij voegde toe dat als hij een vriendinnetje heeft, hij zou willen dat ze Nederlandstalig is omdat hij graag zijn Nederlands met haar zou willen oefenen. (NPO, p. 17) Middels zijn aanvullende nota's legt hij nog enkele foto's, een brief van zijn voogd, een brief van zijn klastitularis mevr. N.L., schoolrapporten, een bevestiging van een zomerschool en een getuigenis van zijn begeleiders neer.

Zowel verzoeker als zijn voogd zijn aanwezig ter terechtzitting.

Uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker de Nederlandse taal machtig is en zich openstelt voor de Belgische cultuur. Op de foto's is verzoeker te zien op verschillende plekken, gedurende verschillende activiteiten en vergezeld van verschillende jongeren. Verzoekers voogd vestigt in zijn getuigenis de aandacht op het mooie traject dat verzoeker heeft afgelegd in België. Hij wijst erop dat verzoeker vanaf de eerste weken van zijn verblijf goed Nederlands wilde leren en ondanks het feit dat hij pas in april 2023 kon starten in een OKAN school hij al na een half jaar behoorlijk Nederlands spreekt. Hij stipt aan dat verzoeker ook in de periode voor zijn aanvang op de OKAN school zich onder begeleiding bezighield met het leren van het Nederlands en dat hij ook de voorbije zomermaanden een zomerschool volgde teneinde actief aan zijn taal te werken. Zijn voogd geeft verder aan dat dit wijst op zijn capaciteiten en op zijn grote inzet en motivatie om zich hier nuttig te maken in de maatschappij. In een volgende getuigenis laat verzoekers klastitularis weten dat het zeer fijn is om te merken dat zijn collega's unaniem dezelfde positieve ervaringen hebben met verzoeker en dit zowel binnen als buiten het klaslokaal. De titularis legt uit dat verzoeker in de nieuwkomersklas mooie resultaten had behaald, dat hij heel sociaal en zorgzaam is, maar door zijn negatieve beslissing eerder een bezorgde student werd. Desondanks bleef verzoeker respectvol, vriendelijk en betrokken in de klas. Hij vervolgt dat verzoeker op zeer jonge leeftijd een bepaalde rust en maturiteit uitstraalt en altijd op een respectvolle wijze omgaat met anderen, ook met de vrouwelijke collega's. Het respect dat verzoeker met een natuurlijk gemak kan opbrengen voor anderen, wordt ook aan hem gegeven. De klastitularis stipt aan dat hij natuurlijk heel goed omgaat met de andere Afgaanse leerlingen uit de klas, maar ook een prima contact heeft met de andere jongens en meisjes op school. Hij wijst erop dat verzoeker bovendien ook geholpen heeft om te komen tot een fijn klasklimaat doordat hij soms strubbelingen tussen leerlingen wist te ontmynen. De andere kinderen zouden veel van hem aannemen. Verzoeker wordt omschreven als iemand die altijd op een beleefde en respectvolle wijze meedoet en al aardig goed zijn gedacht kan formuleren, waarbij hij soms wel verlegen kan zijn. Tijdens sportieve activiteiten blijkt verzoeker over te komen als een zelfverzekerde jongeman die geniet van het spel, het gesprek en het samenzijn met zijn vrienden. De klastitularis benadrukt dat tijdens het schooljaar leerlingen door middel van klasgesprekken specifieke lessen en workshops worden aangeboden met betrekking tot het respecteren van grenzen en het durven van grenzen aan te geven. Hij stelt dat het leuk is te zien hoe verzoeker daarmee omgaat en hoe snel hij heeft opgepikt welke waarden de school belangrijk vindt. Het schoolrapport van 2022-2023 vermeldt dat verzoeker heel

sociaal is en goed in de groep ligt, ook aangenaam is in de omvang en respectvol is naar anderen toe. Het doelenrapport 2023-2024 geeft aan dat verzoeker minder gemotiveerd naar school gaat. De hoop wordt geuit dat hij volgende periode met frisse motivatie en zin terugkeert. Hij wordt hierbij gevraagd om de moed zeker niet op te geven. Ten slotte wordt een e-mail voorgelegd waaruit blijkt dat verzoeker een zomerschool heeft gevolgd in 2023 bij Arktos Antwerpen. In het schrijven van zijn begeleiders, ter terechtzitting neergelegd, wordt beschreven hoe verzoeker ervaren wordt zowel in de leefgroep als daarbuiten. Verzoeker wordt omschreven als een zeer lieve, humoristische, joviale, vlotte jongen die zeer zelfstandig is, wat bewonderenswaardig is voor zijn leeftijd. Er wordt benadrukt dat verzoeker al veel vooruitgang maakt in de Nederlandse taal, een goede student is en dagelijks naar school gaat. Verder wordt aangestipt dat hij heel vlot is in de omgang en het fijn is als hij grapjes maakt. Verzoeker heeft een diverse vriendengroep, komt met iedereen goed overeen, is erg empathisch en kan goed de gevoelens van anderen lezen en hier correct op reageren. Daarnaast wordt verzoeker beschreven als iemand die ook met zijn eigen gevoelens kan omgaan en ze kan uiten. De begeleiders voegen nog toe dat hij graag films kijkt, graag sport en graag zwemt. Er wordt benadrukt dat hij ook na het horen van zijn negatieve beslissing niet heeft opgegeven, dat hij naar school blijft gaan en zijn vrolijke zelf is gebleven. Ter terechtzitting wordt ook nog benadrukt dat verzoeker zich ook wil inzetten op de arbeidsmarkt zodra dit kan, zich in het bezit zal laten stellen van de daartoe nodige documenten.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt voorts dat verzoekers moeder in Afghanistan werkzaam was voor verschillende non-profit organisaties die zich inzetten op onderwijs voor onder meer meisjes en vrouwen. Die tewerkstelling wordt niet betwist, waardoor het betoog van verzoekers raadsman, dat hij reeds afkomstig is uit een gezin waarbinnen bepaalde keuzes werden gemaakt die ingaan tegen de waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban in Afghanistan, wordt bijgetreden.

Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende documenten blijkt dat verzoeker zich onderdompelt in de Belgische samenleving en dat hij zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Door zijn (sociale) ontwikkeling in België, wat zich uit in de getuigenissen van zijn leerkrachten, begeleiders en voogd en waaraan een zekere bewijswaarde wordt gehecht, is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met Europese normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn minderjarige leeftijd en maturiteit, die ook beschreven wordt in de getuigenissen, is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Ingevolge zijn (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn groot gevoel voor respect, zijn capaciteiten om conflicten tussen leerlingen te ontmijnen, te luisteren naar anderen en gevoelens te erkennen en zijn reeds in het persoonlijk onderhoud geuite wens om later in zijn job mensen te helpen alsook zijn zeer jonge leeftijd op het moment dat hij zijn herkomstland heeft verlaten en zijn zeer jonge leeftijd op dit moment, wordt het aannemelijk geacht dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of verzet zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens zijn jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van de verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, wordt geoordeeld dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij meer dan twee en half jaar geleden op zeer jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten; (ii) hij 10 maanden onderweg is geweest naar België, (iii) zijn verblijf in België van anderhalf jaar als jonge minderjarige (iii) het niet-betwiste gegeven dat zijn moeder in Afghanistan tewerkgesteld was voor verschillende non-profit organisaties die inzetten op onderwijs voor onder meer meisjes en vrouwen (iv) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunende netwerk in België zoals blijkt uit zijn eigen verklaringen ondersteund door zijn schoolrapport, getuigenissen van zijn voogd, klastitularis en begeleiders; (v) zijn opmerkelijke vooruitgang in de kennis van één van de landstalen (vi) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen. Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, maakt verzoeker aannemelijk dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afgaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO